

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 20 november 2003

i mål C-212/01 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Innsbruck): Margarete Unterpertinger mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter ⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet – Undantag för sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare – Läkares sakkunnigutlåtande)

(2004/C 7/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-212/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Landesgericht Innsbruck (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Margarete Unterpertinger och Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, angående tolkningen av artikel 13 A.1 c i rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), samt av domstolens rättspraxis i form av framför allt domen av den 14 september 2000 i mål C-384/98, D. (REG 2000, s. I-6795), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden på tredje avdelningen A. Rosas (referent), tillförordnad ordförande på femte avdelningen (tidigare sammansättning) samt domarna D.A.O. Edward och A. La Pergola, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 20 november 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 13 A.1 c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, skall tolkas så att det undantag från mervärdesskatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse inte är tillämpligt på en tjänst som en läkare tillhandahåller i form av upprättande av ett sakkunnigutlåtande angående en persons hälsotillstånd för att tillstyrka eller avstyrka en begäran om utbetalning av invaliditetspension. Det saknar i detta avseende betydelse att den sakkunnige läkaren har befullmäktigats av en domstol eller av ett pensionsförsäkringsorgan.

⁽¹⁾ EGT C 212, 28.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 18 november 2003

i mål C-216/01 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien): Budějovický Budvar, národní podnik mot Rudolf Ammersin GmbH ⁽¹⁾

(Skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar – Bilateralt avtal mellan en medlemsstat och ett tredje land om skydd för detta tredje lands geografiska beteckningar – Artiklarna 28 EG och 30 EG – Förordning (EEG) nr 2081/92 – Artikel 307 EG – Statssuccession såvitt avser traktater)

(2004/C 7/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-216/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Handelsgericht Wien (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Budějovický Budvar, národní podnik och Rudolf Ammersin GmbH, angående ett förhandsavgörande avseende tolkningen av artiklarna 28 EG, 30 EG och 307 EG samt av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153) i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 535/97 av den 17 mars 1997 (EGT L 83, s. 3), har domstolen, sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans (referent), C. Gulmann och J.N. Cunha Rodrigues samt domarna D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric och S. von Bahr, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 18 november 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 28 EG och rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 535/97 av den 17 mars 1997, utgör inte något hinder för tillämpningen av en bestämmelse i ett bilateralt avtal mellan en medlemsstat och ett tredje land, enligt vilken en enkel och indirekt geografisk härkomstbeteckning i detta tredje land har ett skydd i den importerande medlemsstaten, oberoende av om det föreligger någon risk för vilseledande eller inte och detta skydd innebär att import av varor som lagligen saluförs i en annan medlemsstat kan hindras.
- 2) Artikel 28 EG utgör hinder för tillämpningen av en bestämmelse i ett bilateralt avtal mellan en medlemsstat och ett tredje land, enligt vilken en beteckning som varken direkt eller indirekt i detta land hänför sig till produktens geografiska härkomst har ett skydd i den importerande medlemsstaten, oberoende av om

det föreligger någon risk för vilseledande eller inte, och detta skydd innebär att import av varor som lagligen saluförs i en annan medlemsstat kan hindras.

- 3) Artikel 307 första stycket EG skall tolkas så, att den ger en nationell domstol i en medlemsstat, med förbehåll för de undersökningar som ankommer på den bland annat mot bakgrund av det som framkommer genom denna dom, rätt att tillämpa bestämmelser i bilaterala avtal, såsom dem som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, mellan denna stat och ett tredje land om skydd för en beteckning från detta tredje land, även om dessa bestämmelser visar sig vara oförenliga med bestämmelser i EG-fördraget, mot bakgrund av att det rör sig om en skyldighet som följer av avtal som ingåtts innan den berörda medlemsstaten anslöt sig till Europeiska unionen. Till dess att eventuella oförenligheter mellan ett avtal som ingåtts före anslutningen av den berörda medlemsstaten till Europeiska unionen och nämnda fördrag har undanröjts, genom de åtgärder som avses i artikel 307 andra stycket EG, har denna stat enligt det första stycket i nämnda artikel rätt att fortsätta att tillämpa ett sådant avtal såvitt det innehåller skyldigheter som denna stat skall fullgöra enligt folkrätten..

(¹) EGT C 245, 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 6 november 2003

i mål C-243/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Ascoli Piceno): Piergiorgio Gambelli m.fl. (¹)

(Etableringsfrihet – Frihet att tillhandahålla tjänster – Upptagande av sportvadhållningsinsatser via Internet i en medlemsstat och överföring av dessa via Internet till en annan medlemsstat – Straffrättsligt sanktionerat förbud – Medlemsstats lagstiftning i vilken rätten att uppta vadhållningsinsatser förbehålls vissa organisationer)

(2004/C 7/10)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning: den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-243/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunale di Ascoli Piceno (Italien), att domstolen skall

meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Piergiorgio Gambelli m.fl., angående tolkningen av artiklarna 43 EG och 49 EG, har domstolen, sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans och J.N. Cunha Rodrigues samt domarna D.A.O. Edward (referent), R. Schingten, F. Macken, N. Colneric och S. von Bahr, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 6 november 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

En nationell reglering som föreskriver straffsanktionerade förbud mot att utöva verksamhet avseende upptagande, mottagande, registrering och förmedling av vad, i synnerhet vid sportevenemang, i frånvaro av koncession eller tillstånd som beviljas av den berörda medlemsstaten, utgör en inskränkning i etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster som fastställs i artiklarna 43 EG och 49 EG. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida en sådan lagstiftning, mot bakgrund av dess konkreta tillämpning, verkligen svarar mot målsättningar som kan rättfärdiga den, och huruvida de inskränkningar som den föreskriver inte framstår som oproportionerliga i förhållande till dessa målsättningar.

(¹) EGT C 245, 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 25 november 2003

i mål C-278/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (¹)

(Fördragsbrott – Domstolens dom med fastställelse av fördragsbrott – Underlåtenhet att följa domen – Artikel 228 EG – Penningsanktioner – Löpande vite – Kvaliteten på badvatten – Direktiv 76/160/EEG)

(2004/C 7/11)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning: den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-278/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana) mot Konungariket Spanien (ombud: S. Ortiz Vaamonde), angående en talan dels om